

*Hiába mondanánk nekik,
menjeteK, eredjeteK haza időben,
az évet nem követi év, megrendelve az üres asztal.
Nem mennek el,
tányért cserélnek,
egymás szavába vágnak.*

JÁVORSZKY BÉLA fordításai

VÄINÖ KIRSTINÄ

Állsz egyedül

*A megsebzett őszben
egyhangúan hullnak a lucskos levelek.
Szögesdrótjaival
az egész világot
körülkerítette az acélszürke ég,
a halált is, korhadó fák pislá fényét.
Bika bámul ki mozdulatlanul
s bambán az istálló ajtaján,
megállt az óra.
Árad a síkság,
hajlonganak a szélgyötörte fák és az árnyak
szófogadók.
Te itt állsz, a rétek közepén állsz itt egyedül.
Nem mentegetlek.*

Ki kicsoda?

*Négy lábú szerelmes pár
sétált
a százlábú embertömegben.
Fűnyírógép zenélt.
Bimfehér felhők hallgattak figyelmesen
a bamkék égen.*

*Zöldcsütörtök követett fekete pénteket.
Én vers vagyok, te vers vagy, ő vers.
Ki vagyok én? hol vagyok én? ki kicsoda?*

JÁVORSZKY BÉLA fordításai